32000R2659

5.12.2000 JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE L 304/7

REGULAMENTUL (CE) NR. 2659/2000 AL COMISIEI
din 29 noiembrie 2000
privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat unor categorii de acorduri de cercetare și dezvoltare

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2821/71 al Consiliului din 20 decembrie 1971 privind aplicarea articolului 85 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate ([1]), modificat ultima dată prin actul de aderare a Austriei, Finlandei și Suediei, în special articolul 1 alineatul (1) litera (b),

după publicarea proiectului de regulament ([2]),

după consultarea Comitetului consultativ privind înțelegerile și pozițiile dominante,

întrucât:

(1) În temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2821/71, Comisia este împuternicită să aplice, prin regulament, articolul 81 alineatul (3) [fostul articol 85 alineatul (3)] din tratat anumitor categorii de acorduri, decizii și practici concertate care intră sub incidența articolului 81 alineatului (1), care urmăresc cercetarea și dezvoltarea produselor sau procedeelor până la faza aplicării industriale și a exploatării rezultatelor, inclusiv dispozițiilor privind drepturile de proprietate intelectuală.

(2) Articolul 163 alineatul (2) din tratat împuternicește Comisia să încurajeze întreprinderile, inclusiv pe cele mici și mijlocii, în eforturile acestora de cercetare și dezvoltare tehnologică de înalt nivel, precum și să susțină eforturile lor de cooperare. În temeiul Deciziei 1999/65/CE a Consiliului din 22 decembrie 1998 privind normele de participare a întreprinderilor, centrelor de cercetare și universităților, și normele de difuzare a rezultatelor cercetării, pentru punerea în aplicare a celui de-al cincilea program-cadru al Comunității Europene (1998-2002) ([3]) și a Regulamentului (CEE) nr. 996/1999 ([4]) al Comisiei de stabilire a modalităților de aplicare a Deciziei 1999/65/CE, acțiunile indirecte de cercetare și dezvoltare tehnologice (CDT), finanțate în cadrul celui de-al cincilea program-cadru al Comunității, este obligatoriu să fie realizate în cooperare.

(3) Acordurile adoptate în vederea întreprinderii unei cercetări în comun sau în vederea dezvoltării în comun a rezultatelor cercetării până la faza aplicării industriale, aceasta nefiind inclusă, nu țin în general de interdicția prevăzută la articolul 81 alineatul (1). Totuși, respectivele acorduri pot cădea sub incidența acestei interdicții, în special atunci când părțile își interzic să desfășoare alte activități de cercetare și dezvoltare în același domeniu și renunță astfel la posibilitatea de a obține avantaje concurențiale în raport cu celelalte părți. Prin urmare, este indicată includerea acestor acorduri în domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(4) În temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2821/71, Comisia adoptă, mai ales, Regulamentul (CEE) nr. 418/85 din 19 decembrie 1984 de aplicare a articolului 85 alineatul (3) din tratat anumitor categorii de acorduri de cercetare și dezvoltare ([5]), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2236/97 ([6]). Regulamentul (CEE) nr. 418/85 expiră la 31 decembrie 2000.

(5) Un nou regulament trebuie să satisfacă două cerințe, și anume să asigure o protecție efectivă a concurenței și să garanteze o certitudine juridică suficientă pentru întreprinderi. Aceste obiective trebuie urmărite ținând seama de necesitatea de a simplifica, pe cât posibil, supravegherea administrativă și cadrul legislativ. În general, se poate presupune, în sensul articolului 81 alineatul (3), că, sub un anumit nivel al puterii de piață, efectele pozitive ale acordurilor de cercetare și dezvoltare compensează eventualele efecte negative ale acestora asupra concurenței.

(6) În conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2821/71, un regulament de exceptare al Comisiei trebuie să cuprindă o definiție a categoriilor de acorduri, decizii și practici concertate cărora li se aplică regulamentul respectiv, să precizeze restricțiile sau clauzele care pot sau nu pot apărea în acordurile, deciziile și practicile concertate și să precizeze clauzele care trebuie în mod obligatoriu să figureze în acordurile, deciziile și practicile concertate sau alte condiții care trebuie îndeplinite.

(7) Este indicată o anumită distanțare de abordarea care constă în întocmirea unei liste a clauzelor exceptate și accentuarea deosebită a unei definiții a categoriilor de acorduri care sunt exceptate până la atingerea unui anumit nivel al puterii de piață și a enunțării restricțiilor sau clauzelor care nu trebuie să figureze în respectivele

([1]) JO L 285, 29.12.1971, p. 46.
([2]) JO C 118, 27.4.2000, p. 3.
([3]) JO L 26, 1.2.1999, p. 46.
([4]) JO L 122, 12.5.1999, p. 9.
([5]) JO L 53, 22.2.1985, p. 5.
([6]) JO L 306, 11.11.1997, p. 12.

acorduri. Acest demers se înscrie în logica unei abordări economice, care evaluează incidența acordurilor pe piața relevantă.

(8) Nu este necesar, în scopul aplicării articolului 81 alineatul (3), prin regulament, să se definească acordurile susceptibile să intre sub incidența articolului 81 alineatul (1). Evaluarea individuală a acordurilor în temeiul articolului 81 alineatul (1) necesită luarea în calcul a unor factori multipli, în special a structurii pieței relevante.

(9) Trebuie limitat beneficiul exceptării pe categorii la acordurile în cazul cărora se poate presupune cu suficientă certitudine că îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3).

(10) Cooperarea în domeniul cercetării și dezvoltării și în cel al exploatării rezultatelor contribuie în general la promovarea progresului tehnic și economic, prin difuzarea mai largă a know-how-ului între părți, evitând munca dublă în cercetare și dezvoltare, încurajând noi progrese datorită schimbului de know-how complementar și raționalizând fabricarea produselor sau utilizarea procedeelor rezultate din cercetare și dezvoltare.

(11) Exploatarea în comun a rezultatelor poate fi considerată rezultatul natural al activităților de cercetare și dezvoltare întreprinse în comun. Această exploatare poate lua diferite forme, precum fabricarea de produse, exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală care aduc o contribuție importantă la progresul tehnic sau economic sau comercializarea unor produse noi.

(12) Consumatorii profită, în general, de rezultatul activităților de cercetare și dezvoltare și de sporirea eficacității acestor activități, grație introducerii pe piață a produselor sau serviciilor noi sau îmbunătățite sau reducerii prețurilor rezultate din utilizarea de procedee noi sau îmbunătățite.

(13) Pentru atingerea obiectivelor și obținerea avantajelor cercetării și dezvoltării în comun menționate anterior, exceptarea prevăzută de prezentul regulament ar trebui să fie aplicabilă și dispozițiilor cuprinse în acordurile de cercetare și dezvoltare care nu constituie obiectul principal al acordurilor menționate, dar sunt direct legate și necesare punerii lor în aplicare.

(14) Pentru a justifica exceptarea, exploatarea în comun ar trebui să se aplice în cazul produselor sau procedeelor pentru care utilizarea rezultatelor cercetării și dezvoltării este determinantă și fiecare parte trebuie să aibă posibilitatea să exploateze rezultatul care o interesează. Totuși, dacă centrele universitare, institutele de cercetare sau întreprinderile care execută lucrări de cercetare și dezvoltare cu caracter de serviciu comercial, fără a se ocupa în principiu de exploatarea rezultatelor, participă la cercetare și dezvoltare, acestea pot hotărî de comun acord să folosească aceste rezultate exclusiv în scopul cercetărilor complementare. De asemenea, întreprinderile neconcurente pot decide de comun acord limitarea dreptului de exploatare la unul sau mai multe domenii tehnice de aplicare, pentru a facilita cooperarea între părțile cu competențe complementare.

(15) Exceptarea acordată de prezentul regulament ar trebui limitată la acordurile de cercetare și dezvoltare care nu dau întreprinderilor în cauză posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte semnificativă a produselor sau a serviciilor în cauză. Este necesar să se excludă de la beneficiul exceptării pe categorii acordurile încheiate între întreprinderi concurente, a căror cotă de piață cumulată pentru produsele sau serviciile susceptibile de îmbunătățire sau înlocuite de rezultatele cercetării și ale dezvoltării depășește un nivel determinat în momentul încheierii acordului.

(16) Pentru a garanta menținerea unei concurențe efective, pe parcursul exploatării în comun a rezultatelor, este indicat să se prevadă ca exceptarea pe criteriul categoriei să înceteze să se aplice în cazul în care cota de piață cumulată deținută de părți, pentru produsele rezultate din cercetarea și dezvoltarea în comun, devine prea mare. Exceptarea ar trebui să continue să se aplice, oricare ar fi cotele de piață ale celor implicați, pe parcursul unei perioade determinate după începerea exploatării în comun, pentru a permite părților să atingă, după introducerea unui produs complet nou, o stabilizare a cotelor lor de piață și pentru a asigura o durată minimă pentru recuperarea capitalurilor investite.

(17) Prezentul regulament nu ar trebui să excludă acordurile conținând restricții care nu sunt indispensabile pentru obținerea efectelor pozitive menționate mai sus. Anumite restricții grave ale concurenței, precum limitările impuse libertății părților de a desfășura activități de cercetare și dezvoltare într-un domeniu fără legătură cu cel prevăzut de acord sau fixarea prețurilor aplicate terților, limitarea producției sau vânzărilor, împărțirea piețelor sau a clienților, limitarea vânzărilor pasive de produse contractuale în teritoriile rezervate celorlalte părți, ar trebui să fie, în principiu, excluse de la beneficiul exceptării pe categorii prevăzute de prezentul regulament, oricare ar fi cota de piață a întreprinderilor în cauză.

(18) Pragul cotei de piață, excluderea unor anumite acorduri de la exceptarea prevăzută de prezentul regulament, precum și condițiile de exceptare garantează în general faptul că acordurile în cazul cărora se aplică exceptarea pe categorii nu dau întreprinderilor participante posibilitatea de a elimina concurența pentru o parte substanțială a produselor sau a serviciilor în cauză.

(19) În cazuri speciale, în care acordurile reglementate de prezentul regulament au totuși efecte incompatibile cu prevederile articolului 81 alineatul (3) din tratat, Comisia poate retrage beneficiul exceptării pe categorii.

(20) Acordurile între întreprinderile care nu sunt fabricanți concurenți de produse susceptibile de a fi îmbunătățite sau înlocuite de rezultatele cercetării și dezvoltării nu elimină concurența efectivă în cercetare și dezvoltare decât în cazuri excepționale. Se justifică astfel faptul că se permite acestor acorduri să beneficieze de exceptarea pe categorii, oricare ar fi cota de piață deținută de părțile implicate, și că se rezolvă astfel de cazuri excepționale retrăgând beneficiul exceptării menționate.

(21) Având în vedere că acordurile de cercetare și dezvoltare sunt adesea încheiate pe termen lung, în special când cooperarea privește și exploatarea rezultatelor, durata de valabilitate a prezentului regulament trebuie stabilită la 10 ani.

(22) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării articolului 82 din tratat.

(23) În conformitate cu principiul supremației dreptului comunitar, nici o măsură luată în temeiul dreptului național al concurenței nu ar trebui să aducă atingere aplicării uniforme, în întreaga piață comună, a regulilor comunitare de concurență, nici efectului util al oricărei măsuri adoptate în temeiul respectivelor reguli, inclusiv a prezentului regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Exceptare

(1) În conformitate cu articolul 81 alineatul (3) din tratat și sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, articolul 81 alineatul (1) se declară inaplicabil acordurilor încheiate între două sau mai multe întreprinderi (denumite în continuare „părți") și care prevăd condițiile în care aceste întreprinderi pot realiza:

(a) fie cercetarea și dezvoltarea în comun a produselor sau a procedeelor, precum și exploatarea în comun a rezultatelor lor;

(b) fie exploatarea în comun a rezultatelor obținute din cercetarea și dezvoltarea produselor sau procedeelor efectuate în comun, în temeiul unui acord încheiat anterior de către aceleași părți;

(c) fie cercetarea și dezvoltarea în comun a produselor sau procedeelor, fără exploatarea în comun a rezultatelor lor.

Prezenta exceptare se aplică în măsura în care aceste acorduri (denumite în continuare „acorduri de cercetare și dezvoltare") conțin restricții ale concurenței care intră sub incidența articolului 81 alineatul (1).

(2) Exceptarea prevăzută la alineatul (1) se aplică și în cazul dispozițiilor cuprinse în acordurile de cercetare și dezvoltare care nu reprezintă obiectivul de bază al respectivelor acorduri, dar sunt direct legate și necesare pentru punerea lor în aplicare, precum interzicerea de a desfășura, independent sau cu participarea unor terți, pe parcursul punerii în aplicare a acordurilor, a unor activități de cercetare și dezvoltare în domeniul prevăzut de acorduri sau într-unul strâns legat de acesta.

Primul paragraf nu se aplică totuși dispozițiilor cu un obiect identic cu cel al restricțiilor concurenței prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

Articolul 2

Definiții

În scopul aplicării prezentului regulament, se înțelege prin:

1. „acord": un acord, o decizie a unei asociații de întreprinderi sau o practică concertată;

2. „întreprinderi participante": întreprinderile părți la acordul de cercetare și dezvoltare și întreprinderile legate respective;

3. „întreprinderi subordonate":

   (a) întreprinderile în care una dintre părțile la acordul de cercetare și dezvoltare dispune în mod direct sau indirect:

      (i) de mai mult de jumătate din drepturile de vot sau

      (ii) de competența de a desemna mai mult de jumătate din membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organelor care reprezintă din punct de vedere legal întreprinderea sau

      (iii) de dreptul de a gestiona afacerile întreprinderii;

   (b) întreprinderile care dispun, în mod direct sau indirect, într-o întreprindere parte la acordul de cercetare și dezvoltare, de drepturile sau competențele prevăzute la litera (a);

   (c) întreprinderile în care o întreprindere prevăzută la litera (b) dispune, în mod direct sau indirect, de drepturile sau competențele prevăzute la litera (a);

   (d) întreprinderile în care o întreprindere parte la acordul de cercetare și dezvoltare și una sau mai multe dintre întreprinderile menționate la literele (a), (b) sau (c) sau în care două sau mai multe dintre acestea din urmă dispun de drepturile sau competențele prevăzute la litera (a);

   (e) întreprinderile în care drepturile sau competențele prevăzute la litera (a) sunt deținute în comun de către:

      (i) părțile la acordul de cercetare și dezvoltare sau întreprinderile legate respective, menționate la literele (a), (b), (c) și (d) sau

      (ii) una sau mai multe dintre părțile la acordul de cercetare și dezvoltare sau una sau mai multe dintre întreprinderile legate ale acestora, menționate la literele (a)- (d) și de una sau mai multe părți terțe;

4. „cercetare și dezvoltare": dobândirea de know-how, realizarea de analize teoretice, de studii sau experimente privind produsele sau procedeele, inclusiv producția experimentală și testele tehnice ale produselor sau procedeelor, realizarea de instalații necesare și obținerea drepturilor de proprietate intelectuală aferente;

5. „produs”: un bun și/sau un serviciu, final sau intermediar;

6. „procedeu contractual”: tehnica sau procedeul rezultate din activități comune de cercetare și dezvoltare;

7. „produs contractual”: un produs rezultat din activitățile menționate anterior sau un produs fabricat sau furnizat prin utilizarea procedeelor contractuale;

8. „exploatarea rezultatelor”: producerea sau distribuția produselor contractuale, utilizarea procedeelor contractuale, cesionarea drepturilor de proprietate intelectuală, concesionarea licențelor pentru astfel de drepturi și comunicarea de know-how, pentru a permite acea fabricare sau acea utilizare;

9. „drepturi de proprietate intelectuală”: drepturile de proprietate industrială, dreptul de autor și drepturile conexe;

10. „know-how”: un ansamblu secret, substanțial și identificat de informații practice nebrevetate, rezultate din experiențe și testate. În acest context, „secret” înseamnă că know-how-ul nu este în general cunoscut sau ușor accesibil; „substanțial” înseamnă că aceste cunoștințe includ informații indispensabile în vederea fabricării produselor contractuale sau a folosirii procedeelor contractuale; „identificat” înseamnă că aceste informații sunt descrise astfel încât pot permite, într-o mare măsură, să se verifice dacă îndeplinesc condițiile de „secret” și „substanțial”;

11. cercetarea și dezvoltarea sau exploatarea rezultatelor sunt desfășurate „în comun” dacă îndatoririle aferente sunt:

    (a) executate de către o echipă, o organizație sau o întreprindere comună;

    (b) încredințate în comun unei părți terțe sau

    (c) repartizate între părți în funcție de specializarea în cercetare, în dezvoltare, în producție sau în distribuție;

12. „întreprindere concurentă”: orice întreprindere care furnizează un produs susceptibil de a fi îmbunătățit sau înlocuit de către produsul contractual (concurent existent) sau orice întreprindere care, în mod realist, ar fi gata să accepte investițiile suplimentare sau alte costuri de adaptare necesare pentru a putea furniza un asemenea produs, ca reacție la o creștere ușoară, dar permanentă a prețurilor relative (concurent potențial);

13. „piața relevantă a produselor contractuale”: piața sau piețele de produse și piețele geografice în cauză cărora le aparține produsul contractual.

Articolul 3

Condițiile de exceptare

(1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 se aplică sub rezerva condițiilor prevăzute la alineatele (2)- (5).

(2) Rezultatele lucrărilor de cercetare și dezvoltare în comun sunt accesibile tuturor părților, în vederea cercetărilor complementare sau în vederea exploatării. Institutele de cercetare, centrele universitare sau întreprinderile care execută lucrări de cercetare și dezvoltare ca serviciu comercial, fără a participa în mod normal la exploatarea rezultatelor, au totuși posibilitatea de a ajunge la o înțelegere pentru limitarea folosirii rezultatelor menționate în vederea cercetărilor complementare.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), în cazul în care acordul de cercetare și dezvoltare nu privește decât cercetarea și dezvoltarea în comun, fiecare parte este liberă să exploateze independent rezultatele cercetării și dezvoltării în comun, precum și know-how-ul necesar preexistent în vederea unei asemenea exploatări. Acest drept de exploatare poate fi limitat la unul sau mai multe domenii tehnice de aplicare atunci când părțile nu sunt întreprinderi concurente, în momentul încheierii acordului.

(4) Exploatarea în comun trebuie să se refere la rezultate protejate prin drepturi de proprietate intelectuală sau care reprezintă un know-how cu o contribuție semnificativă la progresul tehnic și economic, iar respectivele rezultate trebuie să fie determinante pentru fabricarea produselor contractuale sau pentru utilizarea procedeelor contractuale.

(5) Întreprinderile responsabile cu fabricarea, ca urmare a unei specializări în producție, trebuie să îndeplinească cererile de livrare ale tuturor părților, cu excepția situației în care acordul de cercetare și dezvoltare prevede de asemenea distribuția în comun.

Articolul 4

Pragul cotei de piață și durata exceptării

(1) Atunci când întreprinderile participante nu sunt întreprinderi concurente, exceptarea prevăzută la articolul 1 se aplică pe toată perioada cercetării și dezvoltării. În cazul exploatării în comun a rezultatelor, exceptarea continuă să se aplice pe o perioadă de șapte ani de la data primei introduceri pe piață a produselor contractuale în cadrul pieței comune.

(2) Atunci când două sau mai multe întreprinderi participante sunt întreprinderi concurente, exceptarea prevăzută la articolul 1 se aplică pe perioada menționată la alineatul (1), cu condiția ca la data de încheiere a acordului de cercetare și dezvoltare, cota de piață cumulată a întreprinderilor participante să nu fie mai mare de 25 % din piața relevantă, constituită din produsele susceptibile de a fi îmbunătățite sau înlocuite de produse contractuale.

(3) La încheierea perioadei menționate la alineatul (1), exceptarea continuă să se aplice atâta vreme cât cota de piață cumulată a întreprinderilor participante nu depășește 25 % din piața relevantă a produselor contractuale.

Articolul 5

Acorduri cărora nu li se aplică exceptarea

(1) Exceptarea prevăzută la articolul 1 nu se aplică în cazul acordurilor de cercetare și dezvoltare care, direct sau indirect, separat sau cumulate cu alți factori aflați sub controlul părților, au ca obiect:

(a) restrângerea libertății întreprinderilor participante de a desfășura, independent sau în cooperare cu terți, activități de cercetare și dezvoltare, fie într-un domeniu fără nici o legătură cu domeniul vizat de lucrările de cercetare și dezvoltare, fie, după realizarea acestor lucrări, în domeniul vizat de aceste lucrări sau într-un domeniu care are legătură cu acesta;

(b) interdicția de a contesta, după realizarea lucrărilor de cercetare și dezvoltare, valabilitatea drepturilor de proprietate intelectuală deținute de către părți pe piața comună și exploatate în vederea cercetării și dezvoltării sau, după sfârșitul acordului de cercetare și dezvoltare, valabilitatea drepturilor de proprietate intelectuală deținute de părți pe piața comună și care protejează rezultatele cercetării și dezvoltării, fără a aduce atingere posibilității de a pune capăt acordului de cercetare și dezvoltare în cazul în care una dintre părți ar contesta valabilitatea unor asemenea drepturi de proprietate intelectuală;

(c) limitarea producției sau a vânzărilor;

(d) stabilirea prețurilor pentru vânzarea produsului contractual terților;

(e) restrângerea clienților cărora întreprinderile participante le pot fi furnizori, la sfârșitul unei perioade de șapte ani de la data la care produsele contractuale sunt introduse în comerț pentru prima oară pe piața comună;

(f) interdicția de a practica o politică de vânzări pasive ale produselor contractuale pe teritoriile rezervate altor părți;

(g) interdicția de a introduce în comerț produsele contractuale sau de a practica o politică de vânzări active pentru acestea, pe teritoriile rezervate altor părți în interiorul pieței comune, după expirarea unei perioade de șapte ani de la data la care produsele contractuale sunt introduse în comerț pentru prima oară pe piața comună;

(h) obligația de a nu acorda terților licențe de fabricație a produselor contractuale sau de folosire a procedeelor contractuale dacă exploatarea de către cel puțin una dintre părți a rezultatelor realizate din cercetarea și dezvoltarea în comun nu este prevăzută sau nu este efectuată;

(i) obligația de a refuza satisfacerea cererilor utilizatorilor sau revânzătorilor, cu sediul pe teritoriul respectiv, care ar vinde produsele contractuale în alte teritorii din interiorul pieței comune sau

(j) obligația de a restrânge posibilitatea, pentru utilizatori sau pentru distribuitori, de a obține produse contractuale de la alți revânzători de pe piața comună, și mai ales de a exercita drepturi de proprietate intelectuală sau de a lua măsuri pentru a împiedica utilizatorii sau revânzătorii să obțină sau să introducă în comerț, pe piața comună, produse care au fost în mod legal comercializate în interiorul Comunității de către o altă parte sau cu consimțământul său.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru:

(a) stabilirea unor obiective de producție, atunci când exploatarea rezultatelor include fabricarea în comun a produselor contractuale;

(b) stabilirea unor obiective de vânzare și a prețurilor practicate în cazul clienților direcți, atunci când exploatarea rezultatelor include distribuția în comun a produselor contractuale.

Articolul 6

Aplicarea pragului cotei de piață

(1) În scopul aplicării pragului cotei de piață prevăzut la articolul 4, se aplică următoarele reguli:

(a) cota de piață se calculează pe baza valorii vânzărilor realizate pe piață; în absența datelor privind valoarea vânzărilor pe piață, determinarea cotei de piață a întreprinderii în cauză se poate face în funcție de estimările bazate pe alte informații demne de încredere privind piața, în special volumul de vânzări pe piață;

(b) cota de piață se calculează pe baza datelor privind anul calendaristic precedent;

(c) cota de piață deținută de către întreprinderile menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (e), trebuie imputată în părți egale fiecărei întreprinderi care dispune de drepturile sau de competențele prevăzute la articolul 2 alineatul (3) litera (a).

(2) În cazul în care cota de piață prevăzută la articolul 4 alineatul (3) este la început mai mică sau egală cu 25 %, dar trece ulterior de acest prag fără a depăși 30 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 continuă să se aplice pe o perioadă de doi ani calendaristici consecutivi după anul în cursul căruia pragul de 25 % a fost depășit pentru prima oară.

(3) În cazul în care cota de piață prevăzută la articolul 4 alineatul (3) este la început mai mică sau egală cu 25 %, dar trece ulterior de 30 %, exceptarea prevăzută la articolul 1 continuă să se aplice pe o perioadă de un an calendaristic după anul în decursul căruia nivelul de 30 % a fost depășit pentru prima oară.

(4) Beneficiul alineatelor (2) și (3) nu poate fi cumulat pentru a depăși o durată de doi ani calendaristici.

Articolul 7

Retragerea exceptării

În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 2821/71, Comisia poate retrage beneficiul aplicării prezentului regulament în cazul în care, din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru sau a unei persoane fizice sau juridice care manifestă un interes legitim, constată că, într-o situație dată, un acord de cercetare și dezvoltare pentru care se aplică exceptarea

prevăzută la articolul 1, are totuși efecte incompatibile cu condițiile prevăzute la articolul 81 alineatul (3) din tratat, în special în situațiile în care:

(a) existența acordului de cercetare și dezvoltare restrânge considerabil posibilitatea terților de a desfășura activități de cercetare și dezvoltare în domeniul în cauză, din cauza limitării capacităților de cercetare disponibile;

(b) din cauza structurii deosebite a ofertei, existența acordului de cercetare și dezvoltare împiedică în mod considerabil accesul terților la piața produselor contractuale;

(c) părțile, fără un motiv justificat în mod obiectiv, nu exploatează rezultatele cercetării și dezvoltării în comun;

(d) produsele contractuale nu sunt supuse, în ansamblul pieței comune sau într-o parte semnificativă a acesteia, concurenței efective a unor produse identice sau considerate echivalente de către utilizatori, având în vedere proprietățile lor, prețul și utilizarea căreia îi sunt destinate;

(e) existența acordului de cercetare și dezvoltare ar elimina concurența efectivă în cercetare și dezvoltare pe o piață dată.

Articolul 8

Perioada de tranziție

Interdicția prevăzută la articolul 81 alineatul (1) din tratat nu se aplică, în perioada 1 ianuarie 2001-30 iunie 2002, acordurilor aflate deja în vigoare la 31 decembrie 2000, care nu îndeplinesc condițiile de exceptare prevăzute de prezentul regulament, dar care îndeplinesc condițiile prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 418/85.

Articolul 9

Durata de aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2001.

Expiră la 31 decembrie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 noiembrie 2000.

Pentru Comisie

Mario MONTI

Membru al Comisiei